

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 07.06.1979, sp. zn. 7 Tz 13/79, ECLI:CZ:NS:1979:7.TZ.13.1979.1

Číslo: 38/1980

Právní věta: Skutečnost, že obviněný vykonal jen část základní vojenské služby, není sama o sobě důvodem k nařízení výkonu trestu, jehož výkon byl odložen podle § 328 odst. 2 tr. ř., resp. § 338 odst. 3 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 07.06.1979

Spisová značka: 7 Tz 13/79

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odklad výkonu trestu, Výkon trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 202 odst. 1 141/1961 Sb. § 328 odst. 2
§ 338 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1980 sb. rozh.

Skutečnost, že obviněný vykonal jen část základní vojenské služby, není sama o sobě důvodem k nařízení výkonu trestu, jehož výkon byl odložen podle § 328 odst. 2 tr. ř., resp. § 338 odst. 3 tr. ř.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze 7. 6. 1979 sp. zn. [7 Tz 13/79](#).)

Nejvyšší soud ČSR v řízení o podané stížnosti pro porušení zákona shledal, že pravomocným usnesením okresního soudu ve Vsetíně ze dne 10. listopadu 1978 sp. zn. 4 T 170/76, kterým podle § 328 odst. 2 tr. ř. se zřetelem na § 338 odst. 3 tr. ř. bylo rozhodnuto, že trest nápravného opatření uložený obviněnému se vykoná, byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve vztahu k § 328 odst. 2 tr. ř. Toto usnesení zrušil a okresnímu soudu ve Vsetíně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu ve Vsetíně ze dne 5. 8. 1976 sp. zn. 4 T 170/76 byl obviněný M. S. uznán vinným trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu nápravného opatření v trvání šesti měsíců se srážkou 20 % ze mzdy.

Rozsudek nabyl právní moci dne 18. 9. 1976.

Po zjištění, že dne 1. 10. 1976 obviněný nastoupil výkon základní vojenské služby, okresní soud ve Vsetíně odložil usnesením ze dne 25. 11. 1976 sp. zn. 4 T 170/76 ve smyslu § 328 odst. 1 tr. řádu výkon uloženého trestu nápravného opatření na dobu výkonu základní vojenské služby.

Dne 12. 10. 1978 požádal okresní soud ve Vsetíně velitel VÚ 2479 v Pohořelicích o zprávu, jak se obviněný choval po dobu výkonu základní vojenské služby. Velitelem útvaru bylo soudu sděleno, že obviněný byl dne 9. ledna 1978 propuštěn ze zdravotních důvodů do zálohy jeho služebně politická charakteristika je uložena u okresní vojenské správy Vsetín. Na základě této zprávy rozhodl okresní soud ve Vsetíně usnesením ze dne

10. listopadu 1978 sp. zn. 4 T 170/76 tak, že podle § 328 odst. 2 tr. ř. se uložený trest nápravného opatření v trvání 6 měsíců s 20 %ními srážkami ze mzdy vykoná. Odůvodnil své rozhodnutí tím, že obviněný byl dne 9. ledna 1978 propuštěn ze zdravotních důvodů do zálohy, takže nevykonal celou základní vojenskou službu, jak má na mysli ustanovení § 328 odst. 1 tr. ř.

Proti tomuto rozhodnutí podal generální prokurátor České socialistické republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného. Vytýkal soudu prvního stupně porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve vztahu k § 328 odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného. I když obviněný nevykonal celou základní vojenskou službu, byl propuštěn předčasně ze zdravotních důvodů, tedy bez svého zavinění. Soud tedy měl zvážit, zda délka skutečně vykonané základní vojenské služby, která u obviněného činila 15 měsíců a 9 dnů, a chování obviněného v ní včetně plnění vojenských povinností mohou v souhrnu vést k závěru, že u obviněného byly splněny výchovné cíle, jako kdyby vykonal celou základní vojenskou službu. Pro rozhodnutí podle § 328 odst. 2 tr. ř. si měl soud opatřit potřebné podklady, zejména zprávu okresní vojenské správy ve Vsetíně, zda obviněný řádně konal základní vojenskou službu, a dále si vyžádat opis rejstříku trestů (§ 79 j. ř. s.).

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Požadavek zjistit objektivní pravdu platí nejen pro rozhodování otázky viny a trestu, nýbrž i pro rozhodování kterékoli otázky, kterou je třeba v trestním řízení řešit. Uplatňuje se v každém stadiu trestního řízení, tedy i při rozhodování ve vykonávacím řízení. Podle těchto zásad nepostupoval okresní soud ve Vsetíně. Podle § 79 j. ř. s. postupuje předseda senátu (samosoudce) po zjištění, že obviněný byl z výkonu vojenské základní služby propuštěn, tak, že vyžádá zprávu, zda obviněný konal řádně vojenskou službu a vyžádá opis rejstříku trestů. Takový postup je obligatorní i v těch případech, kdy obviněný vykonal celou základní vojenskou službu. Sama skutečnost, že obviněný vykonal pouze část základní vojenské služby, nemůže bez dalšího vést k rozhodnutí, že odložený trest nápravného opatření se vykoná. Ze znění ustanovení § 328 odst. 2 tr. ř. vyplývá, že soud upustí od výkonu trestu nebo jeho zbytku, jsou-li splněny podmínky v tomto ustanovení vymezené, tj. že odsouzený ve výkonu vojenské základní služby nespáchal žádný trestný čin a tuto službu řádně konal. Z věty za středníkem cit. ustanovení lze arg. acontr. dovodit, že rozhodnutí o výkonu odloženého trestu musí mít podklad v negativním zjištění o chování obviněného v průběhu výkonu základní vojenské služby. Taková zjištění však okresní soud ve Vsetíně neučinil a omezil se na pouhé konstatování skutečnosti, že obviněný nevykonal celou základní vojenskou službu, jak má na mysli § 27 odst. 2 branného zákona č. 121/1978 Sb., tedy 24 měsíců.

Ustanovení § 328 odst. 1 tr. ř. vymezuje dobu, na kterou se uložený trest odloží výkonem základní vojenské služby, čímž je také logicky časově vymezen rámec hodnocení osoby a chování odsouzeného. Je tedy nezbytné získat úplné poznatky o chování obviněného právě v tomto časovém

úseku a zvážit, zda výkon základní vojenské služby, s ohledem na plnění vojenských povinností obviněným, jeho vystupování na veřejnosti i vztah k nadřízeným a ke kolektivu osob, s nimiž službu vykonával, měl na obviněného dostatečný výchovný vliv. Teprve v případě, že získané poznatky jdou negativní a naznačují, že obviněný pokračoval i ve výkonu základní vojenské služby v závadném způsobu života nebo že s ohledem na zcela krátkou dobu výkonu služby nelze učinit spolehlivý závěr o nápravě obviněné, popř. že v průběhu výkonu základní vojenské služby spáchal další trestný čin, lze rozhodnout, že se odložený trest vykoná.

Je tedy nezbytné, aby v souladu s ustanovením § 79 j. ř. s. byl vyžádán nový výpis z rejstříku trestů obviněného M. S. ke zjištění, zda v průběhu základní vojenské služby nespáchal další trestný čin. Dále je třeba vyžádat od okresní vojenské správy ve Vsetíně služebně politickou charakteristiku obviněného. Teprve po shromáždění těchto důkazů a jejich pečlivém zhodnocení lze ve věci rozhodnout, přičemž chování obviněného bude hodnoceno jen za dobu skutečně vykonávané základní vojenské služby.